

her gaa nærmere ind paa Sagen, det bliver der Lejlighed til senere; her har jeg kun i al Almindelighed villet nævne, hvad det drejer sig om, for at forklare, hvad det er, der har foranlediget den Forhandling, som vi have ført med Ministeriets Chef, og som gik ud paa at søge at naa til Forstaaelse om, hvorledes det skulde kunne forebygges, at slige meget uheldige Tilfælde gentage sig. Vi have ønsket at henstille til fælles Overvejelse, hvorledes der kan naas til Fastsættelsen af visse Regler, for at Statskassens Tary kan blive betrygget ved Udfærdigelsen af saadanne Koncessioner som dem, der her er Tale om, Koncessioner, for hvis Meddelelser de nærmere Betingelser ikke ere foreskrevne ved Lov. Den ærede Konsejlspræsident har optaget denne Henstilling imødekomende, han har lovet at forhandle derom først med sine Kolleger og derefter med Finansudvalget, og vi ville saaledes komme tilbage til denne Sag ved 3die Behandling.

Jeg er dermed færdig med § 14, jeg gaar saa til § 17: Udenrigsministeriet. Her er det Stof, som vi have at behandle, meget mere begrænset. Om Danmarks udenrigspolitiske Stilling i Almindelighed er der visselig ingen Opfordring til at udtale sig her. Det gælder om de store Stater, at det bedste, der kan siges om deres Forhold til Udlandet, er det, at der intet er at sige, og gælder dette om de store Stater, saa gælder det i hundredfoldigt Maal om Danmark. Og der er, mig bevidst, for Tiden heller ikke mere derom at sige. Hvad der her vedrører Udenrigsministeriet, er kun nogle Smaaudgifter til Konsulatvæsenet, som findes omtalte i Betænkningens Nr. 46. Heller ikke dem vilde der have været Anledning til at opholde sig ved, hvis det ikke havde været, at vi have savnet Svar om nogle Oplysninger, vi have udbedt os. Der er saaledes Tale om at bevilge Bidrag til Kontorleje for forskellige amerikanske Konsuler og 1000 Kr. til Konsulatet i Archangel. Det er imidlertid ikke klart, hvorvidt det er nødvendigt i den Anledning at foretage Forhøjelse af de paagældende Konti, idet vi ikke have kunnet se, om der ikke paa disse Konti allerede nu findes Beløb disponible, saa at det ikke bliver nødvendigt at bevilge ny. Oplysninger herom have vi omsider modtaget, men først efter at Betænkningen var afgiven, saa Udvalgets Stilling henstaar endnu uafgjort. Dernæst er der forlangt Penge til Ansættelse af en lønnet Vicekonsul i New-York

samt Tilskud til Lønning af en Konsulatssekretær i Chicago. Med Hensyn til tidligere Bevillinger har Udenrigsministeren faaet 2 lønede Vicekonsuler til Disposition, som det hedder, d. v. s. deres Ansættelse er ikke forud bunden til nogen enkelt bestemt Plads. Den ene af disse Vicekonsuler er ansat i Syd-Amerika, den anden har tidligere været ansat i Chicago, men er for Tiden i New-York, efter at den derværende tidligere Vicekonsul er bleven forflyttet til Kristiania. Inden vi nu bevilge en ny lønnet Vicekonsul i New-York, have vi ønsket at vide, hvilken Anvendelse der maatte være for den Vicekonsul, som derefter paa ny bliver disponibel. Hvis han f. Eks. tænkes ansat paa ny i Chicago, vil der ikke, saa vidt jeg kan skønne, være Grund til yderligere at bevilge Lønning ogsaa til en Konsulatssekretær sammesteds. Men paa vort Spørgsmaal om den Anvendelse, der maatte være for den disponible Vicekonsul, har den ærede Minister svaret, at det kunde han ikke oplyse noget om. Disse Bevillinger henstaa derfor ogsaa foreløbig utiltraadte, og Udvalgets Stilling ved 3die Behandling vil komme til at afhænge af de Oplysninger, som maatte tilflyde os.

Jeg skal imidlertid i Tilslutning hertil tillade mig ogsaa her at gøre en mere almindelig Bemærkning. Det er ved Finansudvalgets Forhandlinger i Aar i usædvanlig mange Tilfælde hændet, at Udvalget har savnet Svar paa sine Forespørgsler eller paa sine Anmodninger om Oplysninger. Det har herved ikke altid været Udvalget klart, om Grunden var at søge i Mangel paa Beredvillighed hos Regeringen til at svare, eller om den skyldes den Usikkerhed, som kunde hidrøre fra en noget begrænset Øvelse, og et noget mangelfuldt Kendskab til Forretningerne. Vi have anset det for vor Skyldighed, saa længe der ikke foreligger noget bestemt Vidnesbyrd om det modsatte, at gaa ud fra, at det ikke er paa god Villie, det har skortet de paagældende ærede Ministre. Dette Savn af Oplysninger har i adskillige Tilfælde været Finansudvalget til Gene og har hemmet dets Arbejde. Men jeg skylder at tilføje, at hvis det mod Forventning skulde vise sig, at det er mindre god Villie hos de paagældende Ministre, der er Grunden til, at vi ikke faa Svar paa det, som vi spørge om, tror jeg, at de ærede Herrer Ministre ville beklage at komme til at erfare, at de i Længden ikke ville opnaa at genere nogen anden end sig selv.